

Ændringsforslagene Nr. 38 og 39 af *Indenrigsministeren*, tiltraadte af *Udvalget*, vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 40 af *Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet*, tiltraadt af *Udvalget*, vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslag (se Tillæg C.) vedtoges enstemmigt med 77 Stemmer.

Første Viceformand (Stævning): Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes i Dag Kl. 2⁴⁵ med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Tredie Behandling af

Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 56 af 26de Marts 1898 om Erstatningsansvar for Skade ved Jernbanedrift.

Mødet hævet Kl. 2⁴⁰.

117. Møde.

Mandag den 4. Maj, Kl. 2⁴⁵.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 56 af 26. Marts 1898 om Erstatningsansvar for Skade ved Jernbanedrift.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4998).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Første Viceformand (Stævning): Denne Sag kan ikke behandles i dette Møde,

medmindre Tinget giver sit Samtykke dertil. Hvis ingen Indsigelse gøres, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Westergaard: Det Lovforslag, vi her behandler, vil jeg gerne ganske kort medgive et Par Ord paa Vejen op til Lands-tinget. Det forekommer mig nemlig, at dette Lovforslag i Virkeligheden er af ret vidtrækkende og omfattende Betydning, og jeg forstaar næsten ikke, at man har kunnet behandle det med en saadan Fart her i Tinget som sket er. Det forekommer mig nemlig, at det i Virkeligheden kan gøre Krav paa en meget nøje Undersøgelse, idet Banerne ved dette Forslag synes mig at ville stryge noget af det Ansvar af sig, som de hidtil har haft. Jeg er blevet bestyrket i denne Opfattelse ved de Udtalelser, der fremkom fra ærede Medlemmer ved første Behandling, idet disse tydeligt nok viste, at denne Sag er af ganske overordentlig stor Betydning og Værdi for Banerne. Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) holdt sig navnlig til Banernes Forhold til Bygninger, men der er saa mange andre Omraader, hvor Banernes Erstatningspligt kommer til at gøre sig gældende. Jeg tænker her særlig paa Markerne. Det er navnlig dette, der ligger mig paa Sinde. Det ærede Medlem fra Randers (Mortensen) var noget mere inde paa dette Forhold, men jeg synes ikke, saa vidt jeg opfattede det ærede Medlems Tale, da jeg læste den, at han havde ret meget Kendskab dertil. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg ganske kort oplæse følgende af det ærede Medlem fra Randers' Tale: „Naar man paa Lokomotiver laver kunstig Træk ved at lade Spilledampen puste ud igennem Skorstenen, kan der føres store Gnister med, men naar de nødvendige Sikkerhedsforanstaltninger er truffene med Gnistfanger paa Lokomotiver og i Hede- og Skovegne et Brandbælte langs Siderne af Baneløbet og paa Baneskraaningerne Ryddelighed for det fængelige Ting, har Erfaringen vist, at Brandfaren praktisk taget er minimal. Det er da ogsaa yderst sjældent, at der opstaar Brand ved Gnister fra Lokomotiverne, naar de Forsigtighedsregler, som regulativmæssigt skal iagttages, er iagttagne.“ Dette er ikke ganske rigtigt. Det er ikke sjældent, det er endog ret ofte, naar man gaar ude i Hedeegnene, hvad jeg saa